

ที่ สศ 0001 / 1947

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
128 อาคารพญาไทพลาซ่า ถนนพญาไท กทม. 10400

๒ พฤศจิกายน 2550

เรื่อง ความเห็นและข้อเสนอแนะ เรื่อง “การพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลของประเทศไทย”

กราบเรียน นายกรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง “การพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลของประเทศไทย”

ด้วยสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยคณะทำงานอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม ได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลของประเทศไทย จึงได้ดำเนินการศึกษา รวบรวมข้อมูลจาก สถานการณ์จริง ณ ปัจจุบัน และข้อเสนอแนะต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำเป็นความเห็นและข้อเสนอแนะ เรื่อง “การพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลของประเทศไทย” เสนอต่อคณะรัฐมนตรี ในการกำหนดนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลของประเทศไทยให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในคราวประชุมครั้งที่ 16/2550 เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ที่ 30 สิงหาคม 2550 ได้พิจารณาผลการศึกษาของคณะทำงานอุตสาหกรรม พาณิชยกรรมดังกล่าว และมีมติ ให้เสนอความเห็นและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี เรื่อง “การพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลของประเทศไทย” โดยมีประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

1. การจัดตั้งหน่วยงานทดสอบและรับรองสมรรถนะเครื่องจักรกล
2. การจัดตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาเครื่องจักรกลความละเอียดสูง
3. การจัดตั้งสถาบันเครื่องจักรกลแห่งประเทศไทย
4. การจัดตั้งศูนย์กลางการถ่ายทอดประสบการณ์และเทคโนโลยีการออกแบบเครื่องจักรต้นแบบ
5. การขยายผลโครงการฟื้นฟูสภาพเครื่องจักรกล
6. การขยายขอบเขตการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมเครื่องจักรกล
7. การปรับปรุงระบบการให้บริการภาครัฐ

8. การเพิ่มการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการกำหนดทิศทางและนโยบายการวิจัยและพัฒนาด้านเครื่องจักรกลของประเทศ
9. การขยายความต้องการใช้เครื่องจักรกลที่ผลิตในประเทศผ่านมาตรการทางภาษี
10. การสนับสนุนทางการเงินและการเช่าซื้อเครื่องจักร

(รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย)

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหากผลการพิจารณาเป็นประการใด ขอได้โปรดแจ้งให้ทราบในโอกาสแรกด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายโคทม อารียา)

ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำนักกิจการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

โทร. 0-2612-6959, 0-2612-9222 ต่อ 214

โทรสาร 0-2612-9152

ความเห็นและข้อเสนอแนะ
ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
เรื่อง การพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลของประเทศไทย

1. ข้อเท็จจริงในปัจจุบัน

ตามที่ทราบกันโดยทั่วไปแล้วว่า ประเทศไทยมีความจำเป็นที่จะต้องนำเข้าเครื่องจักร/เครื่องจักรกลจากต่างประเทศเพื่อมาใช้ในกระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์ต่างๆ ทั้งเพื่อการบริโภคภายในประเทศ และเพื่อการส่งออกไปยังต่างประเทศ ซึ่งจากสถิติการนำเข้า-ส่งออกของกรมศุลกากรพบว่า ในปี พ.ศ.2549 ประเทศไทยมีการนำเข้าเครื่องจักรกลรวมมูลค่าหลายแสนล้านบาท ซึ่งหากพิจารณาแยกตามกลุ่มของเครื่องจักรกลแล้วจะพบว่า กลุ่มเครื่องจักรอุตสาหกรรม (industrial machine) มีมูลค่าการนำเข้า 350,549 ล้านบาท สำหรับกลุ่มเครื่องมือกล (machine tool) นั้นมีมูลค่าการนำเข้า 65,396 ล้านบาท และสำหรับกลุ่มสุดท้ายคือ กลุ่มเครื่องจักรกลการเกษตร (agricultural machinery) นั้นมีมูลค่าการนำเข้า 12,759 ล้านบาท รวมทั้งสิ้น 428,704 ล้านบาท และเมื่อพิจารณาลงในรายละเอียดในเรื่องเกี่ยวกับการผลิตและจำหน่ายเครื่องจักรกลของผู้ประกอบการไทยพบว่าผู้ประกอบการผลิตและจำหน่ายในประเทศไทยส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 90 จะเป็นผู้ประกอบการ ในกลุ่ม SMEs โดยมีศักยภาพในการผลิตเครื่องจักรกลในเทคโนโลยีระดับต่ำ (low-end technology) ส่วนเครื่องจักรกลที่มีเทคโนโลยีระดับกลาง (middle technology) และระดับสูง (high-end technology) พอมิบ้างไม่มากนัก โดยสภาพปัญหาหลักที่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ประสบคือ

- 1) การขาดแคลนผู้ชำนาญการด้านการออกแบบเครื่องจักรกลที่มีเทคโนโลยีระดับกลางขึ้นไป
- 2) การขาดแคลนแรงงานฝีมือในการประกอบบำรุงรักษาและฟื้นฟูประสิทธิภาพเครื่องจักรกล
- 3) การเสียภาษีนำเข้าในอัตราที่ไม่เป็นธรรมสำหรับชิ้นส่วนที่ใช้ในการประกอบเครื่องจักรกลที่มีภาษีสูงกว่าเครื่องจักรสำเร็จรูปที่มีเทคโนโลยีระดับกลางขึ้นไป ซึ่งต้องนำเข้าจากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่
- 4) การขาดความเชื่อมั่นในสมรรถนะของเครื่องจักร/เครื่องจักรกลที่ผลิตได้ในประเทศไทย

อย่างไรก็ตามประเด็นปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นนั้น กระทรวงอุตสาหกรรม โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม(สศอ.) ก็ได้เล็งเห็นเช่นเดียวกัน ดังนั้นทาง สศอ. จึงได้ว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล โดยระยะเวลาดำเนินการของแผนปี 2551- 2555 ขึ้น ซึ่งแผน

ยุทธศาสตร์ดังกล่าวที่ปรึกษาและสมาชิกหลายท่านของคณะทำงานอุตสาหกรรมพาณิชย์กรรม ได้มีส่วนร่วมตั้งแต่ต้นและมีความคิดเห็นตรงกันว่าเป็นแผนยุทธศาสตร์ที่ดีและสามารถปฏิบัติได้จริง แต่อย่างไรก็ตาม การดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์เป็นการดำเนินการปกติ ดังนั้น จึงต้องใช้ระยะเวลานานกว่าจะสามารถดำเนินการแล้วเสร็จตามแผน

2. การดำเนินงาน

คณะทำงานอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม ได้ศึกษาทั้งจากเอกสารทางวิชาการ การลงพื้นที่ศึกษาดูงาน และการจัดประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อรับทราบสถานการณ์ ปัญหา และอุปสรรคจากหน่วยงานองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องโดยมีรายละเอียดดังนี้

- 1) การศึกษาดูงาน "การพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลของประเทศ" จังหวัดพิษณุโลก ระหว่างวันที่ 7 - 8 พฤษภาคม 2548
- 2) การประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ "การพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลของประเทศ" ณ ห้องประชุม 5 ชั้น 26 สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2548
- 3) การศึกษาดูงาน "การพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลของประเทศ กรณีศึกษาเครื่องจักรกลการเกษตร" จังหวัดราชบุรีและกาญจนบุรี ระหว่างวันที่ 14 - 16 กรกฎาคม 2549
- 4) การศึกษาดูงาน "การพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลของประเทศ" ณ ประเทศไต้หวัน ระหว่างวันที่ 3 - 8 กันยายน 2549
- 5) คณะทำงานได้เข้าพบรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (นายปิยะบุตร ชลวิจารณ์) เมื่อวันที่ 26 มกราคม 2550 ณ ห้องประชุมกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อหารือ เรื่องการสนับสนุนเครื่องจักรกลของประเทศ

3. ข้อเสนอแนะ

จากประเด็นปัญหาที่กล่าวมาแล้วข้างต้น คณะทำงานอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงขอเสนอข้อเสนอแนะการพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลไทย โดยมีวัตถุประสงค์หลักดังต่อไปนี้

- 1) ทดแทนการนำเข้าที่มีมูลค่ามากกว่า 3.5 แสนล้านบาท
- 2) ส่งเสริมกิจการ SMEs ของไทยที่มีจำนวนมากถึงร้อยละ 75 ของอุตสาหกรรมทั้งหมด

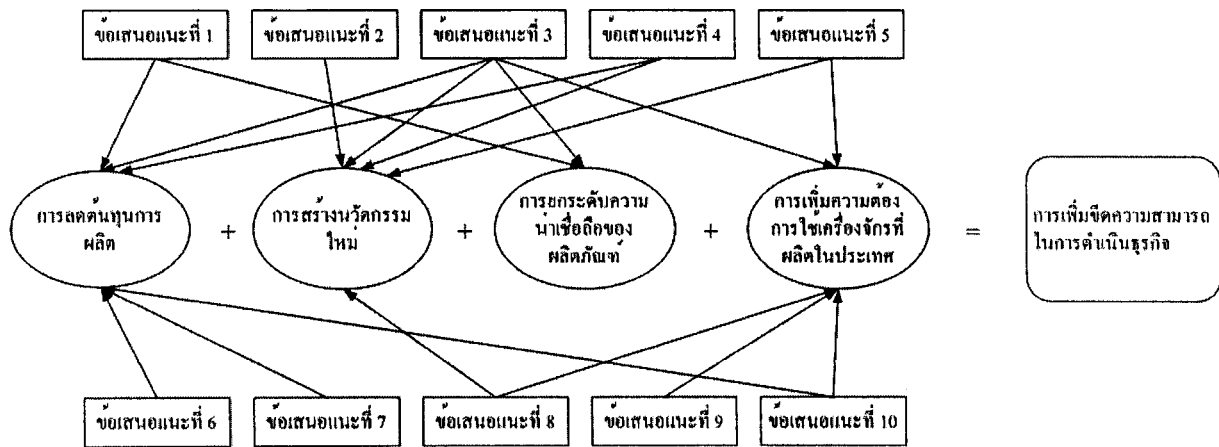
- 3) การสะสมและเพิ่มพูนเทคโนโลยี
- 4) ลดต้นทุนการผลิตเพื่อให้แข่งขันได้

ทั้งนี้ เพื่อให้มีศักยภาพในการแข่งขันอย่างยั่งยืนที่สามารถดำเนินการให้เริ่มเห็นผลได้ในระยะเวลาอันสั้นและปฏิบัติได้ทันที ซึ่งงบประมาณที่ไม่มากเกินไป และสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมเครื่องจักรกลของกระทรวงอุตสาหกรรมต่อคณะรัฐมนตรี โดยแนวคิดหลักของข้อเสนอดังกล่าวคือ “การสนับสนุนให้ภาคเอกชนสามารถมีขีดความสามารถในการดำเนินธุรกิจการสร้างเครื่องจักรกลได้ด้วยตนเอง” ผ่านการสนับสนุนจากภาครัฐใน 4 มิติหลักคือ 1) การลดต้นทุนการผลิต 2) การสร้างนวัตกรรมใหม่ (เครื่องจักรกลประเภทใหม่ๆ หรือมีสมรรถนะที่ดีขึ้น) 3) การยกระดับความน่าเชื่อถือของผลิตภัณฑ์ และ 4) การเพิ่มความต้องการใช้เครื่องจักรที่ผลิตได้ในประเทศ ดังแสดงในภาพที่ 1

สำหรับแนวทางการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐที่คณะทำงานอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีจำนวนทั้งสิ้น 10 ข้อ ดังนี้

ข้อเสนอแนะที่	1	การจัดตั้งหน่วยงานทดสอบและรับรองสมรรถนะเครื่องจักรกล
ข้อเสนอแนะที่	2	การจัดตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาเครื่องจักรกลความละเอียดสูง
ข้อเสนอแนะที่	3	การจัดตั้งสถาบันเครื่องจักรกลแห่งประเทศไทย
ข้อเสนอแนะที่	4	การจัดตั้งศูนย์กลางการถ่ายทอดประสบการณ์และเทคโนโลยีการออกแบบเครื่องจักรต้นแบบ
ข้อเสนอแนะที่	5	การขยายผลโครงการฟื้นฟูสภาพเครื่องจักรกล
ข้อเสนอแนะที่	6	การขยายขอบเขตการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมเครื่องจักรกล
ข้อเสนอแนะที่	7	การปรับปรุงระบบการให้บริการภาครัฐ
ข้อเสนอแนะที่	8	การเพิ่มการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการกำหนดทิศทางและนโยบายการวิจัยและพัฒนาด้านเครื่องจักรกลของประเทศ
ข้อเสนอแนะที่	9	การขยายความต้องการใช้เครื่องจักรกลที่ผลิตในประเทศผ่านมาตรการทางภาษี
ข้อเสนอแนะที่	10	การสนับสนุนทางการเงินและการเช่าซื้อเครื่องจักร

ภาพที่ 1 ความสัมพันธ์ของแต่ละข้อเสนอต่อมิติการสนับสนุนทั้ง 4 มิติ

ข้อเสนอแนะที่ 1 การจัดตั้งหน่วยงานทดสอบและรับรองสมรรถนะเครื่องจักรกล

เนื่องด้วยในปัจจุบันนี้ประเทศไทยยังมิได้มีหน่วยงานกลางมาทำหน้าที่ประเมินความเชื่อถือได้ สมรรถนะและความแม่นยำของเครื่องจักรกลอย่างเป็นทางการ ดังนั้นจึงทำให้ผู้ซื้อ (ผู้ใช้เครื่องจักร) ขาดความมั่นใจในเครื่องจักรกลที่ผลิตโดยผู้ประกอบการไทย ซึ่งการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอาจจะใช้แนวทางเดียวกันกับของไต้หวันที่ประสบความสำเร็จมาแล้วก็ได้ กล่าวคือไต้หวันได้จัดตั้งหน่วยงาน Precision Machinery Research and Development Center – PMC ขึ้นเป็นผู้ให้บริการตรวจสอบและออกใบรับรองความเชื่อถือได้ สมรรถนะและความแม่นยำของเครื่องจักรกลซีเอ็นซีตามมาตรฐานสากล และออกใบรับรองให้แก่ผู้ประกอบการของไต้หวัน ดังนั้นผู้ประกอบการของไต้หวันจึงสามารถนำข้อมูลการทดสอบดังกล่าวไปอ้างอิงในการเจรจาการค้าได้

สำหรับแนวทางในการจัดตั้งหน่วยงานดังกล่าวคณะทำงานอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงขอเสนอให้รัฐเป็นผู้สนับสนุนเงินทุนในการจัดตั้งหน่วยงานดังกล่าวขึ้น โดยมอบหมายให้หน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชนที่มีศักยภาพเป็นผู้รับผิดชอบและการดำเนินการของหน่วยงานและองค์กรดังกล่าวควรมีการดำเนินการดังนี้

- 1) ให้มีการเก็บค่าบริการในระดับราคาที่เหมาะสมเพื่อให้หน่วยงานดังกล่าวสามารถดำเนินการได้ด้วยตนเองในอนาคต โดยในระยะแรก (ไม่เกิน 5 ปี) ไม่ควรเก็บค่าบริการ
- 2) หน่วยงานที่ทำหน้าที่ประเมินความเชื่อถือได้ สมรรถนะ และความแม่นยำของเครื่องจักรกลดังกล่าวควรมีการบริหารงานในลักษณะคณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ภาคเอกชน (โดยเฉพาะตัวแทนกลุ่มผู้ผลิตและจำหน่ายเครื่องจักร) และนักวิชาการในสัดส่วนที่เท่ากัน

/ 3) เพื่อเป็นการ ...

- 3) เพื่อเป็นการลดภาระในการดำเนินงานในระยะยาวและเป็นการกระจายการให้บริการแก่ภาคเอกชนผู้ผลิตเครื่องจักรกลได้อย่างทั่วถึงและครอบคลุม หน่วยงานทดสอบดังกล่าวที่จะจัดตั้งขึ้นควรจะต้องดำเนินงานที่คู่ขนานกัน 2 ลักษณะคือ
- ก. เป็นหน่วยงานที่ดำเนินการประเมินความเชื่อถือได้ สมรรถนะและความแม่นยำของเครื่องจักรกลด้วยตนเอง และ
 - ข. เป็นหน่วยงานที่กำกับดูแลและให้การรับรองหน่วยงานเครือข่ายอื่นๆ (อาจจะเป็นทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่อาจก่อตั้งขึ้นในอนาคต) ที่ทำหน้าที่ในการประเมินความเชื่อถือได้ สมรรถนะ และความแม่นยำของเครื่องจักรกลเช่นเดียวกัน
- 4) หน่วยงานทดสอบดังกล่าวจะต้องได้รับการรับรองตามมาตรฐาน ISO9001:2000 และ ISO/IEC 17025

ในส่วนของงบประมาณในการจัดหาครุภัณฑ์ต่างๆ รวมถึงการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของหน่วยงานสำหรับประเมินความเชื่อถือได้ สมรรถนะ และความแม่นยำของเครื่องจักรกลนั้น รัฐบาลควรเป็นผู้ให้การสนับสนุนทั้งหมดในช่วง 5 ปีแรก จากนั้นจึงลดลงเหลือร้อยละ 50 ในปี 6 และ 7 สำหรับปีที่ 8 เป็นต้นไป ควรให้การสนับสนุนไม่เกินร้อยละ 25

ข้อเสนอแนะที่ 2 การจัดตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาเครื่องจักรกลความละเอียดสูง

เพื่อเป็นการระบุผู้รับผิดชอบอย่างเป็นทางการสำหรับการวิจัยและพัฒนาต่อยอดเครื่องจักรกลที่มีความละเอียดสูง(ซึ่งมีความจำเป็นอย่างมากสำหรับภาคอุตสาหกรรมการผลิต ทั้งในปัจจุบันและอนาคต) ภาครัฐควรจัดตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาเครื่องจักรกลความละเอียดสูง (Precision Machinery Research and Development Center) ขึ้น โดยมีหน้าที่หลักในการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ระบบควบคุมและโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โครงสร้างเครื่องจักรที่มีเสถียรภาพสูง ตลอดจนวิธีการบำรุงรักษาที่เหมาะสม โดยลักษณะการบริหารองค์กรให้เป็นคณะกรรมการที่มีผู้แทนจากภาคเอกชน ภาครัฐและสถาบันการศึกษาในสัดส่วนที่เท่ากัน

ข้อเสนอแนะที่ 3 การจัดตั้งสถาบันเครื่องจักรกลแห่งประเทศไทย

ภาครัฐควรจัดตั้งหน่วยงานอิสระเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้กำหนดทิศทางการวิจัย และพัฒนากระบวนการผลิต การพัฒนาบุคลากร การกำหนดมาตรฐาน และการคาดการณ์ความต้องการใช้เครื่องจักรกลของประเทศไทยอย่างเป็นทางการทั้งทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา รวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลด้านเครื่องจักรกลทั้งในและต่างประเทศ ให้กับผู้ประกอบการผลิตเครื่องจักรกลของประเทศไทยในด้านต่างๆ อีกด้วย หลังจาก 5 ปี จะได้ปรับเปลี่ยนจากสถาบันเป็นองค์การมหาชน ต่อไป

/ ข้อเสนอแนะที่ 4 ...

ข้อเสนอแนะที่ 4 การจัดตั้งศูนย์กลางการถ่ายทอดประสบการณ์และเทคโนโลยีการออกแบบเครื่องจักรต้นแบบ

เพื่อเป็นการยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการของประเทศไทยให้สามารถออกแบบและผลิตเครื่องจักรกลที่มีเทคโนโลยีระดับกลาง (middle technology) และระดับสูง (high-end technology) ให้ได้ในระยะเวลาอันสั้นที่สุด คณะทำงานอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงขอเสนอแนวทางการปฏิบัติคือ ให้ภาครัฐสนับสนุนงบประมาณให้แก่หน่วยงานภาครัฐ และองค์กรเอกชนที่มีศักยภาพดำเนินการร่วมกันในการจัดหาผู้เชี่ยวชาญในการออกแบบและผลิตเครื่องจักรกลจากต่างประเทศมาทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาให้แก่ผู้ประกอบการไทย ซึ่งตัวอย่างการดำเนินการดังกล่าวนี้จะคล้ายคลึงกันกับการดำเนินการจัดหาผู้เชี่ยวชาญจากประเทศญี่ปุ่นเพื่อให้คำปรึกษาแก่อุตสาหกรรมยานยนต์ของไทย (ดำเนินการโดยสถาบันยานยนต์)

ข้อเสนอแนะที่ 5 การขยายผลโครงการฟื้นฟูสภาพเครื่องจักรกล

จากความสำเร็จของการฟื้นฟูสภาพเครื่องจักรกลซีเอ็นซีและเครื่องฉีดพลาสติกเก่าที่ใช้งานอยู่ในประเทศแต่ด้อยสมรรถนะ เพื่อส่งเสริมทดแทนหรือลดการนำเข้าเครื่องจักรใหม่ ภายใต้การดำเนินงานของโครงการศึกษาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการสร้างเครื่องจักรในกระบวนการผลิตด้วยวิศวกรรมย้อนรอย โดยกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนั้น ทำให้ผู้ประกอบการในภาคการผลิตชิ้นส่วนโลหะ และภาคการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกมีเครื่องจักรเก่าที่ผ่านการฟื้นฟูสภาพให้มีสมรรถนะสูงเทียบได้กับเครื่องจักรใหม่ แต่มีราคาต่ำกว่าร้อยละ 50 มาใช้งาน ซึ่งผลที่ได้รับคือ ผู้ประกอบการสามารถลดต้นทุนการผลิตลงได้ และการฟื้นฟูสภาพเครื่องจักรกลดังกล่าวยังเป็นส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการผลิตเครื่องจักรกลของไทยสั่งสม และสร้างประสบการณ์ในการออกแบบและสร้างเครื่องจักรกลอีกด้วย แต่อย่างไรก็ตามผลสำเร็จดังกล่าวยังไม่สามารถขยายผลไปสู่ภาคเอกชนได้อย่างกว้างขวาง ดังนั้นภาครัฐจึงควรสนับสนุนกิจกรรมการฟื้นฟูสภาพเครื่องจักรกลดังกล่าวอย่างจริงจัง คณะทำงานอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงขอเสนอแนะให้ภาครัฐ โดยกระทรวงอุตสาหกรรม และกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีร่วมกันขยายผลโครงการดังกล่าวไปสู่ภาคอุตสาหกรรมต่อไป

ข้อเสนอแนะที่ 6 การขยายขอบเขตการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมเครื่องจักรกล

ตามที่เป็นปัจจุบันนี้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ได้ให้ความสำคัญต่อการลงทุนในอุตสาหกรรมผลิตเครื่องจักรกลเป็นอย่างมาก ซึ่งจะเห็นได้จากการที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้ประกาศให้การผลิตเครื่องจักรเป็นกิจการที่ให้ความสำคัญพิเศษประเภทหนึ่ง (ประเภทที่ 4.2) ซึ่งไม่ต้องกำหนดสิทธิและประโยชน์ตามเขตที่ตั้ง ดังนั้นจึงทำให้ผู้ประกอบการ

สามารถตั้งโรงงานผลิตเครื่องจักรกลได้ในทุกเขตพื้นที่ แต่อย่างไรก็ตามรายการกิจการตามประเภทที่ 4.2 นี้จะครอบคลุมเฉพาะเครื่องมือกล (machine tool) เท่านั้น ดังนั้นเพื่อเป็นการส่งเสริมผู้ประกอบการผลิตเครื่องจักรกลประเภทอื่นๆ ที่มีความสำคัญเช่นเดียวกัน รัฐบาลควรมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ดำเนินการทบทวนและขยายประเภทของเครื่องจักรกลตามประเภทที่ 4.2 ให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้นในทุกกลุ่มประเภทเครื่องจักรกล และเน้นให้การสนับสนุนผู้ประกอบการสัญชาติไทยเป็นหลัก

ข้อเสนอแนะที่ 7 การปรับปรุงระบบการให้บริการภาครัฐ

ถึงแม้ว่าในปัจจุบันนี้หน่วยงานราชการหลายหน่วยงานได้ดำเนินการในลักษณะการให้บริการเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว (one-stop-service) แต่ก็เป็น การให้บริการในลักษณะบริการเบ็ดเสร็จเฉพาะหน่วยงานของตนเองเท่านั้น ซึ่งหากภาครัฐสามารถจัดตั้งหน่วยให้บริการร่วมเบ็ดเสร็จ (ของหลายกระทรวงรวมกัน) เพื่อทำหน้าที่รับดำเนินการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ณ จุดเดียว แทนผู้ประกอบการจนแล้วเสร็จ สำหรับตัวอย่างของได้หวั่น หน่วยงานดังกล่าวให้บริการเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว ตั้งอยู่ภายใน Economic Processing Zone (EPZ) ทำหน้าที่รับเรื่องติดต่อต่างๆ จากผู้ประกอบการใน EPZ จากนั้นจะทำหน้าที่กระจายเรื่องต่างๆ เหล่านั้นไปให้หน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการต่อไป

ข้อเสนอแนะที่ 8 การเพิ่มการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการกำหนดทิศทางและนโยบายการวิจัยและพัฒนาด้านเครื่องจักรกลของประเทศ

เพื่อให้ทิศทางและนโยบายการวิจัยและพัฒนาด้านเครื่องจักรกลของประเทศไทยตอบสนองต่อความต้องการที่แท้จริงของผู้ประกอบการ กระทรวงต่าง ๆ ที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบดังกล่าว เช่น กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงการคลัง กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เป็นต้น ควรมีการเชิญผู้แทนภาคเอกชนไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 (โดยเฉพาะผู้ผลิตและผู้ใช้เครื่องจักรกล) เข้าร่วมเป็นกรรมการในคณะกรรมการ หรือคณะทำงานที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดทิศทางและนโยบายการวิจัยและพัฒนาด้านเครื่องจักรกลของประเทศ

ข้อเสนอแนะที่ 9 การขยายความต้องการใช้เครื่องจักรที่ผลิตในประเทศผ่านมาตรการทางภาษี

เพื่อกระตุ้นให้เกิดความต้องการใช้เครื่องจักรที่ผลิตได้ในประเทศ คณะทำงานอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงขอเสนอวิธีการดังนี้ คือ การสนับสนุนให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตอื่นๆ ได้รับสิทธิพิเศษในการได้รับการหักภาษีคืนร้อยละ 200 หรือยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม สำหรับการจัดซื้อเครื่องจักรที่ผลิตได้ในประเทศ

ข้อเสนอแนะที่ 10 การสนับสนุนทางการเงินและการเช่าซื้อเครื่องจักร

ภาครัฐจัดตั้งหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนด้านการเงิน (finance) และการเช่าซื้อ (leasing) ที่มีอัตราดอกเบี้ยต่ำ ผ่อนปรนเรื่องกฎระเบียบ เรื่องเอกสารการขอสนับสนุน เพื่อให้เกิดความคล่องตัว และเป็นการช่วยเหลือผู้ผลิต ผู้ประกอบการอย่างแท้จริง โดยใช้เครื่องจักรเป็นหลักทรัพย์ค้ำประกัน
